

Η καταγωγή των λέξεων

- Η σημερινή νέα ελληνική γλώσσα περιλαμβάνει λέξεις από τις οποίες άλλες δημιουργήθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν από πολύ παλιά από τους Έλληνες, άλλες δημιουργήθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν αργότερα, σε διάφορες περιόδους της πορείας της ελληνικής γλώσσας, άλλες τις δανείστηκαν οι Έλληνες από ξένες γλώσσες, με τις οποίες επικοινωνούσαν λαοί που ήρθαν σε επαφή μαζί τους, και άλλες δημιουργήθηκαν και δημιουργούνται τα νεότερα χρόνια.

- Τις λέξεις της νέας ελληνικής τις διακρίνουμε ως προς την προέλευσή τους σε δύο μεγάλες κατηγορίες: τις **λαϊκές** και τις **λόγιες**.

- **Λαϊκές** ονομάζουμε τις λέξεις οι οποίες εκφράζουν κατά κανόνα έννοιες που έχουν σχέση με την καθημερινή ζωή και τις συχνές ανθρώπινες δραστηριότητες και που χρησιμοποιούνται αδιάλειπτα από τότε που εντάχθηκαν στο ελληνικό λεξιλόγιο, π.χ. *καρέκλα, φαγητό, θρανίο* κτλ. Στις λαϊκές λέξεις περιλαμβάνονται **ελληνικές** και **ξένες** λέξεις. Στις **ελληνικές** λέξεις περιλαμβάνονται όλες όσες δημιουργήθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν από τους Έλληνες από την αρχαιότητα ως σήμερα. Ορισμένες από αυτές δεν άλλαξαν στη γραφή μέχρι σήμερα ή άλλαξαν πολύ λίγο, ενώ άλλες άλλαξαν αρκετά. Λέξεις που δεν άλλαξαν ή άλλαξαν λίγο είναι: *ουρανός, έργο, από, ένα, πέντε* κτλ. Λέξεις που άλλαξαν είναι: *μητέρα* (από το *μήτηρ*), *χέρι* (από το *χειρ*), *βόδι* (από το *βους*) κτλ. Στις **ξένες** λέξεις περιλαμβάνονται όσες προήλθαν από ξένες γλώσσες, σε διάφορες εποχές της ελληνικής ιστορίας, από τα αρχαία χρόνια ως σήμερα, και χρησιμοποιούνται από τους ομιλητές της σύγχρονης ελληνικής γλώσσας, π.χ. *σπίτι, ρούχο, ακορντεόν* κτλ. Από τα παλαιότερα χρόνια (έως τον 10ο αι. μ.Χ.) μας σώζονται λέξεις που προέρχονται από τα περσικά (π.χ. *αγγαρεία, αστραπή*), εβραϊκά (π.χ. *αμήν, σεραφείμ, Σάββατο, Μαρία*), φοινικικά (π.χ. *άλφα, βήτα*), λατινικά (π.χ. *κελί, σπίτι, παλάτι*). Από τα μεταγενέστερα χρόνια (από τον 10ο έως και τον 18ο αι. μ.Χ.) σώζονται λέξεις που προέρχονται κυρίως από τα τουρκικά (π.χ. *παπούτσι, τσέπη, κέφι*) και τα ιταλικά (π.χ. *μπουκάλι, πιάτο, σαλάτα*), τα αραβικά (π.χ. *άλγεβρα, καφές, μαγαζί, σκάκι*), τα σλαβικά (π.χ. *κουνάβι, πέστροφα*) και τα αρβανίτικα (π.χ. *γκιόνης, φλογέρα, Σούλι*). Τους δύο τελευταίους αιώνες η νέα ελληνική δανείστηκε λέξεις κυρίως από τα γαλλικά (π.χ. *μπλούζα, λικέρ, βαλς, ιστιτούτο*) και τα αγγλικά (π.χ. *βαγόνι, σάντουιτς*). Πολλές από τις ξένες λέξεις, κυρίως αυτές που μπήκαν στην ελληνική γλώσσα τα παλαιότερα και τα μεταγενέστερα χρόνια, αφομοιώθηκαν από την ελληνική και προσαρμόστηκαν στο μορφολογικό της σύστημα, π.χ. *σπίτι* (από τη λατινική λέξη *hospitium*), *πιλάφι* (από την τουρκική λέξη *pilaf*), *πολυθρόνα* (από την ιταλική λέξη *poltrona*), ενώ άλλες, που μπήκαν κυρίως τον 20ό αιώνα, δεν αφομοιώθηκαν (π.χ. *ασανσέρ, γκαράζ, μάρκετ*).

- **Λόγιες** ονομάζουμε τις λέξεις που εισήγαγαν μετά την ίδρυση του νεοελληνικού κράτους οι λόγιοι συγγραφείς με δύο τρόπους: **α.** με την επαναφορά στον γραπτό καταρχήν λόγο λέξεων της αρχαίας ελληνικής οι οποίες είχαν πάψει να χρησιμοποιούνται για πολλούς αιώνες, όπως π.χ. *καθηγητής, συμβόλαιο κ.ά.*, και **β.** με τη δημιουργία νέων λέξεων, που δεν υπήρξαν στο παρελθόν, με βάση όμως στοιχεία (ρίζες, καταλήξεις κτλ.) από αρχαίες ελληνικές λέξεις, όπως *γραμματολογία, πυροσβέστης κ.ά.*